

Kol 3,1-4, Salvátor 21.5.2022

Protože jste byli vzkříšeni s Kristem, hledejte to, co je nad vámi, kde Kristus sedí na pravici Boží. K tomu směřujte, a ne k pozemským věcem. Zemřeli jste a váš život je skryt spolu s Kristem v Bohu. Ale až se ukáže Kristus, váš život, tehdy i vy se s ním ukážete v slávě.

*Zemřeli jste – a vstali spolu s Kristem, říká nám apoštol, a konstatuje to jako hotovou věc. Za co nás má? Za mystiky, kteří se dokážou odpoutat od zátěže každodenní existence? Za virtuózy disciplíny zvané víra? Za majitele klíčů k tajemství Kristova hrobu a vzkříšení? Nebo snad za majitele koberců létajících do Božího Království? Možná bychom kdesi v koutku duše občas někým takovým chtěli být (nebo nás trápí, že na něco takového nemáme), ale apoštol nás má za někoho docela jiného. Ne za úspěšné absolventy nějakého křesťanského výcviku – má nás za ty, k nimž doputovalo poselství o Kristově smrti a vzkříšení. Za ty, kdo ten příběh mohou pouštět do života, potkávají v něm obživující sílu a začali ten příběh sledovat jako příběh, který **otevřít nečekané obzory**. Pavel listu *Koloským* užívá obrazů, které nám jsou docela vzdálené, a my si zas jednou potřebujeme řeč biblických svědků přeložit do naší řeči, do obrazů a příměrů **srozumitelných nám**. Zkusme to, snad nebudeme zklamáni, a třeba i potkáme něco ze síly setkání se Vzkříšeným, síly, již se Pavel pokouší předat.*

Klíčovým slůvkem, slůvkem, o němž je třeba začít, je ono SPOLU: **spolu s** Kristem zemřít – **spolu s** Kristem vstát – **spolu s** Kristem potkat finále slávy Boží. Přičemž je užitečné připomenout: Ai Pavel ani jeho posluchači v Kolosách nebyli nikdy u Ježíšova hrobu, ani se nestali bezprostředními svědky jeho zmrtvýchvstání. I k nim velikonoční děje doputovaly jako **poselství**. Jako poselství **naděje**, které otevře oči, otevře nové obzory a pozve na cestu. Cestu víry, cestu s Kristovým příběhem.

Trochu to připomíná knížky či filmy, kde se hlavní postava potká s bytostí, která ji vytrhne z dosavadního všedního koloběhu a zvábí či odnese do zatím nepředstavitelných sfér, a ono to zvábí a unese i čtenáře.

Aspoň ve chvílích četby. Děti takhle milují příběhy o létajících dracích či jiných bájných potvorch.

Nám se to SPOLU může přihodit, když potkáváme sílu příběhu Ježíšova. Přičemž smíme věřit, že to není ani bájná pohádka, ani dobrodružství, které přestane platit, když zavřeme knížku nebo opustíme bohoslužby. Apoštol tu sdílí víru, že pro náš život a jeho životodárné zacílení má cenu nechat se zvábit a unést Kristem. Silou lásky, ztělesněné v příběhu jeho utrpení a smrti, a silou života Bohem darovaného a otevřeného, který do země nezadupou ani ti, kdo sázejí na násilí a smrt, jak to vystihuje jeho vzkříšení.

Že o nás Kristus takhle stojí, o tom jsou velikonoční i povelikonoční příběhy. Že nás do toho příběhu bere sebou, o tom je křest. I nás zve k takhle silnému příběhu, v němž o otevřeném nebi nejen vyprávěl, ale vlastním

nasazením, tu cestu prošlapal. A my se – osloveni, unešeni, unášeni – smíme vydat na tu cestu **spolu s ním**.

Nejsme ale jen unášeni někam jinam, „do nebe“, ale jsme vyzváni **hledat**. **HLEDEJTE TO NAHOŘE**, vyvozuje z té unešenosti apoštol. Kristus vás otevírá hledačství. Životní orientaci, která se nenechá omlít a semlít únavou, zklamáním, frustracemi až někam k zahorklé rezignaci, anebo do sebe zacyklenému sobectví. ŽÍT tu SPOLUÚČAST, znamená být u zdroje inspirace, nových sil, naděje, žít život, který vyhlídí to Boží, nebeské jako skutečnost, která je tu už teď, tady, pro nás „na zemi“. Nejde o žádné létající koberce ani pseudo-mystické úniky z nevábné reality. Kristův příběh otevírá cestu do nebes, vy na tu cestu patříte, a tak **nepřestávejte vyhlížet** k tomu, **kam ON otevřel výhled**. Tenhle cíl, to je ten pravý orientační bod – pro vás, teď.

Vždyť kam Kristův příběh otevírá výhled?

Tam, kde láska už zvítězila nad nenávisť. Život Bohem darovaný – nad smrtícími silami, které ničí lidskost. Vysvobozující milost – nad našimi slabostmi, neschopnostmi vymanit se i balvany, jejich tíže tak vyčerpává. Naděje – nad bezútěšností světa, který na sebe dokáže brát tak děsivé podoby. A vysvobozující moc spásy – nade vším, co nás ubíjí, obviňuje a staví přehrady mezi námi, a tím nahoře.

Jistě, představa, že Kristus sedí na Boží pravici, je lidský obraz, podobenství, které se pokouší vystihnout definitivnost jeho velikonočního vítězství a trvalost jeho vladařství. Obraz, v něčem podobný tomu, když ho na stropě salvátorského kostela vypodobnili jako žehnajícího spasitele. Ale to, co tento obraz VYJEVUJE a k čemu zve – **otevřenost** tomu vítěznému Božímu finále – to není jen podobenství natož iluze, to je **skutečnost**. Tomu má cenu se odevzdat, a za tím jít. *V nebi je trůn, pravdy hlavní sídlo*, smíme a máme už teď s velikou důvěrou zpívat, a k tomu Beránkovi se stejnou důvěrou zaměřit své žití. Tahkhle ty nebeské věci orientují naši pozemskou pouť Proto prosíme *Přijď Království tvé a Staň se vůle tvá jako v nebi tak i na zemi*.

Co tento výhled a životní hledačství působí?

Kdybychom apoštolův list četli dál, uslyšeli bychom, že jako mrtvé záležitosti máme za sebou nechávat *smilstvo, necudnost, vášeň, touhu po zlu a lakotnost*. Byly to bezpochyby životní návyky hluboce zarostlé pod kůži jeho adresátům. Já si ale dnes chci všimnout toho, co se – vědomě či podvědomě – zadírá pod kůži nám: bezradnost a beznaděj tváří tvář ruské agresí a bezmoc či hněv, které pocítujeme při zprávách o obětech tohoto násilí. Hrozící otupělost dalšími a dalšími obrazy řádění okupačních armád a jejich vojáků – a pokušení před tím někam utéct, schovat se, zacpat si uši a oči... A taky **hrozící rezignace na spolulidskost** tváří v tvář tolika uprchlíkům. Tohle v těchto dnech **umrtvuje** nás. Tady se i do prostoru našeho žití tlačí důsledky Putinovy sázky na smrt a násilí,

na bezcitnou nelidskost a pohrdání životy těch, kdo mu překážejí. Občas se v některých křesťanských kruzích užívá sousloví „kultura smrti“. Tady ji máme před sebou bohužel v plné síle. A i když nejsme přímo zasaženi, i pouhé setkávání s jejím důsledky dokáže zbavit život nadějnosti a umrtvovat i veškeré spolu-lidství a spolu-inspirovanost Kristovou životodárností.

Dobře to vystihuje žalm, který jsme četli, vyzpíváný tváří v tvář smrtonosné válečné mašinerii, tj. koním a vozům. Právě v takovém soužení otevírá žalm výhled: ano, prosazují se ti, kdo spoléhají na omračující sílu vojsk, ale my si připomínáme Jméno Hospodina, Boha našeho. Boha, jehož jméno nám otevřel a přiblížil příběh jeho Pomazaného.

A my smíme věřit, že jsme byli pozváni k **spoluúčasti** na tomhle příběhu. I když se ještě zdaleka nevylouplo, co všechno tento příběh skrývá za životodárnou moc, a mnohé události, zážitky a zkušenosti tuto životodárnost znovu a znovu zatemňují a vzdalují, přece nám ji Kristův příběh otevírá. Proto apoštol bere tak vážně, že jsme spoluúčastni na Kristově vítězně životodárném příběhu. Tenhle výhled ať vlévá životodárnou sílu i do našeho umrtvovaného žití. Amen

Salvátor 22.5.2022

Pozdrav

Píseň 540,1+4

In: Hospodin kraluje, užasněte se národové, sedí nad cherubíny, pohni se země. Hospodin na Sionu veliký a vyvýšený jest nade všechny lidi. Vyvyšujte Hospodina Boha našeho a sklánějte se u podnoží nohou jeho. Svatý jest. Amen (Ž 99)

Píseň 120 (Ž 99)

Modlitba

Vyvyšujeme tvé jméno, Pane, a rozpomínáme se na činy a příběhy, které nám připomínají, čím tvé jméno pro nás je. Příběh vysvobození lidu sevřeného zpupným zotročovatelem, příběh věrnosti utahaným a stále se dozadu ohlížejícím, příběh pravdy a spravedlnost navzdor lidskému křiváctví, příběh tvého milovaného Syna, který tváří v tvář pokrytectví samospravedlivých zbožných i zoufalství a rezignaci odstrkovaných zvěstoval tvé kralování, tvou obživující blízkost. Jeho jsi vyvýšil ze sevření smrti, hrobu a lidského zavržení, na něj i my očekáváme. Smiluj se nad námi. Amen.

1. čtení – Žalm 20

Píseň V nebi je trůn (Svítá 360)

text Kol 3,1-4+ kázání

Píseň (starý EZ) 354

Ohlášení

Přímluvy + Kyrie

Inspirováni tvým výhledem, Pane Ježíši Kriste, prosíme: Za lidi sevřené beznadějí – únavou – rezignací. Za ty, kdo zjišťují, že nemají kde brát a jen se potácejí. Za staré i mladé vysílené životní neperspektivností. *Kyrie eleison* Za Ukrajinu – její obránce – za ty, kdo potkávají zvěrstva okupační armády a jimž docházejí slzy i cit. Za ty, kdo ztratili domovy. Za ty, kdo bezpečí před válkou hledají v naší zemi. *Kyrie eleison*

Za církev, její věrohodnost, zvěstování života. Za odvahu k solidaritě – k povzbuzování lidskosti a zápasům s vlastním farizejstvím. *Kyrie eleison*.

Za bědné ve světě sužované horšícími se podmínkami – za otupělé, zesláblé, hladovějící – umírající. Život od tebe ať potká, prodchne všechny takové i nás. *Kyrie eleison*.

Otčenáš

Poslání Ř 12,1-2

Požehnání Ř 15,13

Bůh naděje nechtě vás naplní veškerou radostí a pokojem ve víře, aby se rozhojnila vaše naděje mocí Ducha svatého.

Píseň 772